

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 17 juli 2006 – Consiglio Nazionale degli Ingegneri mot Ministero della Giustizia, Marco Cavallera

(Mål C-311/06)

(2006/C 249/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Consiglio Nazionale degli Ingegneri

Motpart: Ministero della Giustizia, intressent: Marco Cavallera

Tolkningsfrågor

- 1) Är direktiv 89/48/EEG⁽¹⁾ tillämpligt på en italiensk medborgare som a) i Italien har erhållit examen från en treårig ingenjörsutbildning, b) har fått det italienska examensbeviset erkänt som likvärdigt med motsvarande spanska examensbevis, c) har blivit inskriven i det spanska ingenjörregistret men aldrig har utövat yrket i Spanien, och d) på grundval av det spanska erkännandet av examensbeviset har ansökt om inskrivning i ingenjörregistret i Italien?
- 2) Om den första frågan skall besvaras jakande, är den nationella bestämmelsen (artikel 1 i lagstiftningsdekret nr 115 från år 1992) – enligt vilken det i Italien inte är möjligt att erkänna ett examensbevis från en medlemsstat som i sin tur endast är en följd av erkännandet av ett tidigare italienskt examensbevis – förenlig med direktiv 89/48/EEG?

⁽¹⁾ EGT L 19, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Sigmaringen den 28 juli 2006 – Arthur Wiedemann mot Land Baden-Württemberg

(Mål C-329/06)

(2006/C 249/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Sigmaringen.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Arthur Wiedemann

Motpart: Land Baden-Württemberg

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artikel 1.2, artikel 8.2 och artikel 8.4 i direktiv 91/439/EEG⁽¹⁾ tolkas så, att ett återkallande av en förarbörighet genom ett förvaltningsbeslut i bosättningsstaten på grund av bristande lämplighet som förare inte hindrar utfärdandet av en förarbörighet i en annan medlemsstat och att bosättningsstaten i princip även måste erkänna denna börighet?
- 2) Skall artikel 1.2, artikel 7.1 a. tillsammans med bilaga 3, artikel 8.2 och artikel 8.4 i direktiv 91/439/EEG tolkas så, att bosättningsstaten inte är skyldig att erkänna giltigheten av en förarbörighet som innehavaren, efter att hans förarbörighet har återkallats i bosättningsstaten, orättmätigt har förvärvat genom att medvetet vilseleda körkortsmyndigheten i utfärdarstaten och utan att på nytt ha bevisat att han är lämplig som förare eller innehavaren har erhållit förarbörigheten genom hemligt samförstånd med tjänstemännen vid myndigheten i utfärdarstaten?
- 3) Skall artikel 1.2, artikel 8.2 och artikel 8.4 i direktiv 91/439/EEG tolkas så, att bosättningsstaten efter att dess förvaltningsmyndighet har återkallat en förarbörighet kan skjuta upp erkännandet av en förarbörighet som utfärdats i en annan medlemsstat eller förbjuda användandet av körkortet medan utfärdarstaten prövar om denna börighet som erhållits på ett otillbörligt sätt skall dras in?

⁽¹⁾ EGT L 237, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 22.

Talan väckt den 4 augusti 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike

(Mål C-340/06)

(2006/C 249/08)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om dessa åtgärder,
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 14 februari 2005.

⁽¹⁾ EGT L 41, s. 26-32

Överklagande ingett den 4 augusti 2006 av Chronopost SA av den dom som förstainstansrätten meddelade den 7 juni 2006 i mål T-613/97, Union française de l'express (Ufex) m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-341/06 P)

(2006/C 249/09)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Chronopost SA (ombud: D. Berlin, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission, Republiken Frankrike, Union française de l'express (Ufex), DHL International, Federal express international (France) SNC, CRIE SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 7 juni 2006 i det att kommissionens beslut 98/365/EG av den 1 oktober 1997⁽¹⁾ därigenom ogiltigförklaras på grund av bristfälligt motivering och åsidosättande av begreppet stöd,

- fastställa förstainstansrättens dom i övriga delar, slutligt avgöra målet i sak utan återförvisning och fastställa att kommissionens beslut 98/365/EG av den 1 oktober 1997 är lagenligt,

- förplikta sökandena i första instans att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför tre grunder till stöd för sitt överklagande.

Genom den första grunden gör klaganden gällande att förstainstansrätten har åsidosatt allmänna gemenskapsrättsliga principer och särskilt rätten till en opartisk rättegång. Förstainstansrätten har nämligen inte uppfyllt alla krav på opartiskhet, eftersom den domare som var referent i den överklagade domen av den 7 juni 2006 även ingick i den sammansättning av rätten som meddelade dom – vilken upphävdes av domstolen – av den 14 december 2000 i mål T-613/97, Ufex m.fl. mot kommissionen (REG 2000, s. II-4055).

Genom den andra grunden gör klaganden gällande att förstainstansrätten har överskridit sina befogenheter och att den har åsidosatt artiklarna 230 EG och 253 EG i det att den, med föregivande av att den prövade motiveringen av kommissionens beslut 98/365/EG av den 1 oktober 1997 om stöd som Frankrike påstått ha beviljat SFMI-Chronopost, företog en prövning i sak av nämnda beslut och av den uppenbart oriktiga bedömning som kommission påstods ha gjort vid utövandet av sitt utrymme för skönsmässig bedömning. Klaganden gör vidare gällande att förstainstansrätten ersatte kommissionens bedömning med sin egen, vilket innebar att den överskred sina befogenheter och återigen åsidosatte artiklarna 230 EG och 253 EG.

Genom den tredje grunden gör klaganden slutligen gällande att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning i flera avseenden, i det att den jämförde hur ett offentligt företag som verkar inom en skyddad sektor agerar med hur ett privaträttsligt företag agerar, i det att den tillämpade rättspraxis avseende förhållandet mellan befintliga moder- och dotterbolag med ett moderbolags bildande av ett dotterbolag och i det att den fann att det förelåg en fördel för SFMI till följd av överföringen av Postadex kunder till SFMI:s bokföring. Av dessa skäl har förstainstansrätten åsidosatt artikel 87 EG.

⁽¹⁾ EGT L 164, s. 37.